

Daarom stel ik voor, in de toekomst niet over de „let-down“-reflex, maar over de *toeschiet-reflex* te spreken en te schrijven.

Een ander verwerpelijk anglicisme is: urea-clearance en ureum-clearance, welke woorden nog verschillend uitgesproken worden, soms gemengd Nederlands-Engels. Voor het begrip clearance bestaat een goed Nederlands woord, nl. „klaring“. Dit blijkt uit elk woordenboek.

Daarom lijkt mij de uitdrukking *ureum-klaring* beter dan urea-clearance.

Literatuur: Van Dale's Woordenboek der Nederlandse taal (1924) 6e druk; (1950) 7e druk. — *Referaat* (1958) *Ned. T. Geneesk.* 102, 1924. — *Woordenboek der Nederlandsche taal* (1948) 17e deel, 6e afl., bl. 659.

Voorburg, februari 1959

J. T. RADEMACHER

MEDISCHE TERMINOLOGIE

De tegenwoordig gevolgde vereenvoudigde spelling staat ons toe, woorden zoals aëroliet en acoliet te doen eindigen als aconiet, waarbij dus de etymologie niet meer ter zake doet.

Harde, steenachtige concrementen in de darminhoud, die ons steeds de heer KOPPERLITH uit de *Max Havelaar* te binnen brengen, en die vroeger als kopro- (of copro-)lithen werden aangeduid, mag dus nú beschrijven als coprolieten. Als men niet wil spreken of schrijven: drek- of faeces-steen, scybaloliet, scatoliet, calculus stercorarius, concrementum stercoris, concretio faecaria, stercus glomeratum, glomus stercoris, calculus faecis, induratio faecis of faex indurata. Desnoods zou men kunnen trachten, het vormsel in kwestie te omschrijven als: incrustatio faecis, faex incrustata, pila faecata of zelfs pilula faecis resp. faecata.

Wat echter (nog) niet is toegestaan is het vormen en gebruiken van het — in dit *Tijdschrift* op bl. 285 van de lopende jaargang — voorkomende woord faecoliet, waarbij dus het Griekse lithos (=steen) werd aangehaakt aan het Latijnse faex, faecis. Een handelwijze, die wel is waar méér gezien wordt, doch welbeschouwd als volstrekt ontoelaatbaar moet worden afgekeurd.

Rotterdam, 7 februari 1959

A. G. J. HERMANS

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

Nieuwe behuizing voor de wereldgezondheidsorganisatie. — De veelomvattende werkzaamheden van de wereldgezondheidsorganisatie te Genève doen verlangen naar een ruimere huisvesting dan het Palais des Nations kan bieden. Zelfs zoekt reeds een deel van haar afdelingen werkruimte in kantoorgebouwen in de stad. Daar het volkerenpaleis zich niet leent tot verbouwing, is het stichten van een nieuw hoofdkantoor voor de wereldgezondheidsorganisatie aan de orde. Bij een verdere gedachtenwisseling over dit onderwerp zal blijken, dat enkele leden de mogelijkheid van verhuizing naar een ander land in onderzoek willen nemen (*WHO Press*, 28 januari 1959).

Duitsland

Internationale conferentie voor publieke hygiënische voorlichting. — De vierde conferentie van de in 1951 te Parijs gestichte „Union internationale pour l'éducation sanitaire de la population“ zal van 2 tot 9 mei te Düsseldorf worden gehouden. Als hoofdthema zijn aan de orde gesteld: hygiënische opvoeding in het gezin, in de school (taak van onderwijzer, van geneeskundige en van maatschappe-

lijke diensten) en in jeugdgemeenschappen en kampen. Bijzondere vraagstukken betreffen sport, ongevallen en voeding van schoolkinderen en hygiënische opvoeding van lichamelijk en geestelijk gebrekkige kinderen. Op het programma staan tevens tentoonstellingen, filmvertoningen en excursies in aansluiting aan de conferentie. Inlichtingen verstrekt de Bundesausschuss für gesundheitliche Volksbelehrung, Bad Godesberg, Plittersdorfer Strasse 17.

Engeland

„On call to a Nation“. — De British Broadcasting Company vertoonde een documentaire van de tienjarige National Health Service. De televisiekiijker zag artsen en tandartsen in het ziekenhuis, in de éénmanspraktijk en in de groepspraktijk aan het werk, en vernam dan soms hun mening over de dienst. Van de 57 artsen die meewerkten, kwamen er 25 aan het woord. Ten gevolge van de betaling per hoofd waren de artsen in de steden met lange lijsten en korte afstanden, in het algemeen meer tevreden dan plattelandsartsen met korte lijsten en lange afstanden. Een sterke indruk ontving men van de apothekersrekening die de staat jaarlijks moet vereffenen; de achterstand van de ziekenhuisbouw werd met foto's van oude gebouwen en hulpgebouwen geïllustreerd (*Amer. J. med. Ass.*, 27 december 1958, bl. 2296).

Frankrijk

Congres voor gezondheidstechniek. — Het zesde „Congrès-Exposition International des Techniciens de la Santé“ zal van 9 tot 12 juni te Parijs worden gehouden. Als hoofdthema vermeldt het programma: „Les conditions de vie du malade, du blessé, de l'opéré, dans les établissements de soins publics et privés de demain“. Inlichtingen verstrekt het secretariaat: 37 Rue de Montholon, Parijs (9e arr.).

Vereinigde Staten

Raadsman van patiënten. — Het tijdschrift *Time* van 26 januari 1959 (bl. 15) geeft een onwelwillende karakteristiek van een der meest gevreesde advocaten die in California aan artsen het leven moeilijk maken. De jacht op „personal injuries“ als gevolg van medische tekortkomingen, wordt daarginds druk bedreven. Voor de jury boeiend uiteengezet en toegelicht, leidt menig geval tot een hoog bedrag ter vergoeding van geleden schade. Op de foto die het stukje in *Time* illustreert, ziet men de befaamde raadsman, gezeten naast een skelet dat een been mist. Ter gelegenheid van een geding — een eis tot schadevergoeding toe te kennen aan een vrouw die door schuld van de arts haar rechterbeen zou hebben verloren — bracht hij het incomplete beenderstelsel als „demonstrative evidence“ mee naar de rechtszaal, tegelijk met een „grisly, legshaped package“, gewikkeld in slagerspakkpapier, dat gedurende de rechtszitting de jury „in horrified fascination“ geboeid hield. Aan het einde van het pleidooi maakte hij het pak langzaam open en overhandigde de inhoud aan een „startled juror“. „It was an artificial leg of the sort the plaintiff would have to wear for the rest of her life. The jury returned an award of \$ 100.000“.

Woning en volksgezondheid. — Enige onderzoekers van het Department of biostatistics van de Johns Hopkins University hebben een onderzoek ingesteld naar de invloed van de hoedanigheid van de woning op de ziektecijfers. Zij hielden daartoe gedurende anderhalf jaar geneeskundig toezicht op 400 gezinnen die van krotwoningen naar betere woningen waren verhuisd, en vergeleken de uitkomsten met die van 600 vergelijkbare gezinnen aan wier verlangen naar verhuizing nog geen gehoor was gegeven. De verwachtingen van de onderzoekers bleken te hoog gespannen; enig meetbaar verschil kwam niet aan de dag. Was de tijd van observatie te kort, speelden andere factoren hun parten, of deugde